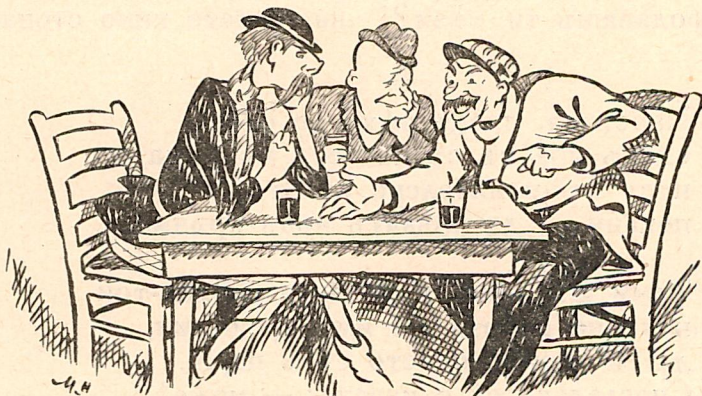

злато на своята славна кола, седнали вътре, и Мечо ги повѣлѣ назадъ да зарадватъ баща си. Върнали се.

— Сега ще падне бой, дето

сте взели тиганя! — викналъ циганинътъ, но като видѣлъ торбитѣ съ златото, засмѣлъ се до уши и забравилъ да натупа малкитѣ надбѣгвачи.

Емиль Кораловъ

КРАЧУНЪ И МАЛЧО ВЪ СОФИЯ

ИМАНИЯРИ

Сега следъ тѣхъ вече никой
нѣма,
останаха отново двама...
Но какъ се озовали
чакъ въ крайнитѣ квартали!

Тѣ тръгнаха тукъ по-спокойно,
наперено, дори достойно, —
нито лукъ яли,
ни мирисали...

*

Когато Крачунъ забеляза,
че липсва прасето въ торбата,
той яростно дигна ржката —
комай че на бой му замяза!
и каза:

Крачунъ

— Ихъ, Малчо, какъвъ си про-
стакъ!
Защо си изпусналъ прасето?
Сега катъ те ритна съсъ кракъ,
ще видишъ звезди по небето!

Малчо

— Крачуне! Я дрѣжъ си устата!
Недей ме тревожи за лудо,
че азъ, катъ ми пламне главата,
убивамъ човѣка за чудо!

Крачунъ

— Я гледай го ти! Ще убива!
Прасето, кажи ми ти, где го?!